

Тарас Жеплінський

Світ, який нас оточує, позначений гріхом, а князь світу цього є противником Бога. Християни ж мають жити у світі не за його гріховними законами, але по-іншому. Вони мають жити так, як навчає їх Божественний Вчитель. Християни мають преображувати грішний світ, відновлювати насаджений Богом рай на землі, являти у світі Царство Небесне. Вони мають бути у світі, але жити в ньому як ті, що не від світу (пор. Йо 17,16). Виконуючи більшою чи меншою мірою це правило Спасителя, перебуває у світі й Дрогобицька духовна семінарія.

З одного боку, семінарія є навчальним закладом закритого типу, який немовби ізольований від світу. Люди, які не мають відношення до семінарії, без потреби сюди не заходять. Багато часу семінаристи перебувають у семінарійних стінах і їх заняттям є справи небесні: молитва та підготовка до прийняття Святої Тайни Священства. З іншого ж, те, до чого семінаристи готуються, вони здійснюватимуть у світі. А отже треба вже відтепер у цьому вправлятися. Саме тому семінарія дуже часто є активною не лише релігійно, але й суспільно. Зрештою, і часопис нашої семінарії «Слово» є релігійно-суспільним часописом, не лише релігійним.

Одним із видів суспільної діяльності семінаристів є їх участь у громадянських ініціативах, а нерідко і їх організація. Згадаймо, наприклад, 26 листопада 2013 року. У Києві п'ятий день тривав Майдан, який ще був немовби немовлятком, і багато українських громадян ще не знали, що із нього виросте. В Дрогобичі в ті дні, мабуть, не один, готовий виходити на мітинг, очікував реакції Церкви. І вона відреагувала. Церква вперше вийшла того дня на дрогобицький Майдан в особах семінаристів. Тоді, як і в 2004 р.Б., ректор семінарії сміливо заявив, що семінарія вирушає до Києва на головний Майдан. За Церквою потягнувся й народ. Семінарія показала, як жити у світі, будучи як не від світу, – боротися з неправдою, несправедливістю, приниженням гідності, дарованої людині самим Богом, і в жодному випадку не йти зі злом на компроміс. Згодом і те, що було названо «Молитовним майданом», було ініціативою Церкви, яка вчила діяти суспільно, уповаючи на Богородицю – непохитну опору держави.

Крім того, семінарія завжди брала і продовжує брати участь у вшануванні пам'яті загиблих під час Голодоморів, вбитих під Крутами чи Майдані тощо. Семінаристи разом зі Святим Миколаєм відвідують учасників АТО та їх дітей, військовослужбовців, які живуть і служать у нашому місті. Семінаристи йдуть до гуртожитків, шкіл, ліцеїв на катехизацію,

щоб навчити і дітей та молодь жити у світі, але як не від світу.

Тарас ЖЕПЛІНСЬКИЙ. У світі, але як не від світу//СЛОВО № 2 (66) 2016, с.40